

Kinder Torah

Parashas Ki Savo

Oy, I Must Learn More

Class, we have a special treat today. A very big talmid chochom will be coming to speak to us. When he finishes, you may ask him any questions that you like."

"Wow, Rebbe. What a privilege! We are fortunate enough to hear a talmid chochom speak and will be able to ask him questions."

"Boruch Hashem, class, you have this unique opportunity."

A short while later, the Rav enters the room. Everyone stands up, giving him the proper kovod (honor). He begins to speak.

"Young men, I would like to thank your Rebbe for inviting me here to be with you today. It is a real privilege for me to speak to a class of such fine students. I would like to discuss with you the parashas ha'shavuah. Our Holy Torah states, 'Moshe and the Kohanim, the Leviim, spoke to all Israel, saying: "Listen carefully, and hear, O Israel; this day you have become a people to Hashem, your G-d"' (Devarim 27:9). The Gemora (Brochos 63b) darshens the word 'haskes' (listen carefully) to mean 'koses' (crush yourself). Raish Lokish relates that the words of Torah are only established within one who 'kills' (crushes) himself (so to speak) to learn Torah.

How do we understand this? Of course, we do not literally kill ourselves in our learning. Rather, we beat down our attraction to physical delights. Both the Rambam (Talmud Torah 3:12) and the Shulchan Aruch (Yoreh Deah 246:21) cite this Gemora amongst their halachos of Talmud Torah. The Torah learned by one who pampers his body with food and comforts will not be eternal. Rather, great physical sacrifice is required for lasting Torah learning. Young men, if you want to truly acquire the Torah that you learn, you must give up the excess food, drink, and sleep that you do not need. Then your mind and body will be free and clear to allow the Torah to be absorbed into your heart and soul.

This is the first requirement. The Medrash Shmuel on Pirkei Avos (3:6) adds another dimension to acquiring Torah. Shlomo HaMelech states, 'For with much wisdom comes much grief; and he who increases knowledge increases pain (Koheles 1:18).' One who wants to increase his Torah knowledge must feel pained that he is lacking in his learning. He may have learned a lot, but there is so, so much more to learn. There are so many sugyas (subjects); each one of

which contains a myriad of explanations, interpretations, halachos, and minhagim. A person has to feel distressed. 'Oy, there is so much Torah that I do not know! Oy, I need to learn more! More and more and more!' A person's worry about his lack of Torah knowledge compels him to complete each sugya. He will not rest until he learns all of the different interpretations of the Gemora. Then he goes on to the later explanations and learns the halacha. Mishnayos, Tanach, mussar, are all included in his study. He does not and will not stop. Why? Because he is lacking. No one can rest when he feels that he is lacking something essential.

Therefore, young men, I want to give you a big blessing. You should always feel pain over your lack of Torah knowledge. The Torah that you do not know should bother you. With this motivation, you will always find yourself in the Beis HaMedrash learning, learning, and learning. May each and every one of you become great talmidei chachomim!"

Kinderlach . . .

When someone lacks food, he is hungry. He cannot get accustomed to the feeling, because his stomach will not allow it. He must search and search until he finds food. Only then will he be satisfied. If someone is in pain he searches and searches until he finds a medicine to relieve his pain. He will not let up, because the pain bothers him. The Medrash Shmuel says that a person's lack of Torah knowledge should pain him. There is so much that he does not know! He must relieve this pain! How? By learning, learning, and learning. That is the medicine. If we think like this, kinderlach, then we will acquire much Torah knowledge. "Oy, I need to learn more!" Great storehouses of wisdom will be ours.

Simcha Shel Mitzvah

"Oy! Shabbos is coming."

"Oy? Why do you say oy Mrs. Kvetch?"

"Because there is so much work to do before Shabbos. Cook the food, wash the dishes, make the beds, wash the floors, bathe everyone, dress them in Shabbos clothes, set the table, prepare the candles, the list is endless. Oy!"

"Hmmm ... I see. You are missing a very big point, Mrs. Kvetch."

"Really? What is that?"

"Shabbos is a tremendous gift from Hashem to the Jewish people. When observed properly, it is a day of total spiritual and physical pleasures a bit of the World to Come. Besides all of the enjoyment in this world, we get unfathomable

reward in the Next World for keeping the mitzvos of Shabbos. Shabbos is fantastic!" "You are right. I am missing the point. I got too caught up in negative thoughts."

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

Because you did not serve Hashem, your G-d, amid gladness and goodness of heart when everything was abundant" (Devarim 28:47). The Torah elaborates a long list of curses, misfortunes, and tragedies that will befall the Jewish people. Why? Because we did not serve Hashem with happiness. Happiness is a prerequisite to proper avodas Hashem. And the true happiness is the enjoyment of doing Hashem's mitzvos.

The Chofetz Chaim relates a parable about simcha shel mitzvah . . .

"Hello family! I'm home from my trip!" "Father! It is wonderful to see you. Tell us all about your trip."

"It was fantastic."

"I see that your face is beaming with happiness. You look ecstatic."

"I am. I had a private audience with the emperor."

"I don't believe it. THE emperor?"

"Yes. The emperor. After waiting weeks for an appointment, I was escorted in to see him. He received me warmly and listened to everything I had to say. He commanded his royal stenographer to write down my statement. Then he gave me a mission to accomplish with specific instructions. It was glorious!"

"Father, you are glowing."

"I am savoring this moment. I can't wait to tell my friends about it."

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

And so, the father was happy for years after his meeting with the emperor. That is the parable. A man can become so excited after meeting an emperor, who is only flesh and blood, and whose days on this earth are numbered. He should be much more excited after speaking with The Holy One Blessed Be He. Every time that we perform a mitzvah, making a blessing beforehand, we are speaking with Hashem, just as a man speaks with his neighbor. His angels record our deeds in His book, and announce them every day before the myriad of holy beings. These deeds praise the person forever. Is there a greater reason to be happy?

Kinderlach . . .

"Dovid HaMelech revealed the secret thousands of years ago. "Serve Hashem with happiness. Come before Him rejoicing." (Tehillim 100:2). We are ecstatic to serve Hashem. Time to pray? Wonderful! An opportunity to serve Hashem. Shabbos preparations or cleanup? Fantastic! I'm serving Hashem! Time to learn Torah? I love it! I'm serving Hashem ... with simcha!

הגדרת לבנר

פרשת כי תבא

שמחה של מצווה

"אוי. השבת מתקרבת."
 "אוי? למה את אומרת 'אוי, הגב' קווצ'?"
 "כי יש כל כך הרבה עבודה לפני שבת. לבשל, להדיח כלים, לסדר את המיטות, לעשות ספוג'ה, לרוחץ את כל הילדים, להלביש אותם בבגדי שבת, לערוך את השולחן, להכין את הנרות... הרשימה פשוט לא נגמרת. אוי!"
 "הממ... הגב' קווצ', אני חושבת שאת מתעלמת כאן מנקודה חשובה ביותר."
 "באמת? איזו נקודה?"
 "השבת היא מתנה עצומה מה' לעם ישראל. כאשר שומרים אותה כיאות, היא יום של הנאה רוחנית וגופנית מלאה - מעין עולם הבא. ומלבד כל עונג השבת בעולם הזה, אנו מקבלים גם שכר עצום בעולם הבא על קיום מצוות השבת. השבת היא משהו אדיר!"
 "אתה צודק. באמת התעלמתי מנקודה חשובה ביותר. שקעתי יותר מדי במחשבות שליליות."

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל" (דברים כ"ח, מ"ז). בתורה מופיעה רשימה ארוכה של קללות, צרות וטרגדיות שיבואו על עם ישראל. ומדוע יבואו הצרות האלה? כי לא עבדנו את ה' בשמחה. השמחה היא תנאי לעבדות ה' נכונה. והשמחה האמיתית של קיום מצוות ה'.

לחפץ חיים יש משל על שמחה של מצווה...

"שלום! חזרתי מהנסיעה שלי!"
 "אבא! טוב לראות אותך. ספר לנו על הנסיעה."
 "היא היתה נהדרת."
 "אני רואה שפניך זורחות מאושר. אתה נראה ברקיע השביעי."
 "אכן כן. נפגשתי באופן אישי עם הקיסר."
 "אינני מאמין. בה"א הדיעה?!"
 "כן, הקיסר. לאחר שהמתנתי שבועות בתור, הכניסו אותי אליו. הוא קיבל אותי בחמימות והקשיב לכל דברי. הוא ציווה על הסופר המלכותי לרשום את הצהרתי, ואז הוא נתן לי משימה עם הוראות מוגדרות. היה נ-ה-ד-ר!"
 "אבא, אתה זורח."
 "אני מתרפק על הרגע הזה. אני משתוקק לספר לידידי על כך. וכך, למשך כמה שנים לאחר מכן הוסיף האב להתענג על אותה פגישה עם הקיסר."

סיפור זה היה משל. אדם יכול להתרגש כל כך אחרי פגישה עם קיסר, מלך בשר ודם, שימיו על פני האדמה ספורים. עליו להיות נרגש הרבה יותר לאחר שהוא מדבר עם ה' כדבר אדם עם חברו. המלאכים של ה' רשמים את כל מעשינו בספרו, ומודיעים עליהם יום יום לפני צבא השמיים. ומעשים אלה הם שבח נצחי לאדם. היש סיבה טובה יותר להיות שמח?

ילדים יקרים...

דוד המלך גילה לנו את הסוד הזה לפני אלפי שנים: "עבדו את ה' בשמחה, בואו לפניו ברננה" (תהלים ק', ב'). אנו מאושרים שאנו יכולים לעבוד את ה'. הגיע הזמן להתפלל? נפלא! הזדמנות לעבוד את ה'. צריך להתכונן לשבת, או לסדר את הבית לאחר מכן? נהדר! אני עובד את ה'! צריך ללמוד תורה? אני ממש אוהב ללמוד תורה! אני עובד את ה'... בשמחה!

ללמוד עוד ועוד!

"ילדים, יש לנו הפתעה מיוחדת היום: תלמיד חכם גדול יבוא לדבר בפנינו. כאשר הוא יסיים, תוכלו לשאול אותו כל שאלה שתמצאו."
 "איזו יופי, רב'ה! איזו זכות! נוכה לשמוע דברים מפי תלמיד חכם, וגם לשאול אותו שאלות."
 "ברוך ה', ילדים, שיש לכם הזדמנות מיוחדת מעין זו."

זמן קצר לאחר מכן, נכנס הרב לחדר. כולם עומדים ומכבדים אותו. הוא פותח בדבריו.

"אני רוצה להודות לרב'ה שלכם שהזמין אותי לכאן היום. זכות גדולה היא עבורי לדבר בפני כיתה של תלמידים מצויינים כל כך. ברצוני לדבר אתכם על פרשת השבוע. תורתנו הקדושה אומרת 'ודבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמור הסכת ושמע ישראל; היום הזה נהיית לעם לה' אלוקיך' (דברים כ"ז, ט). הגמרא (ברכות ס"ג ע"ב) דורשת על 'הסכת' - 'כתתו עצמכם על דברי תורה' (מלשון כתיבה, טחינה). ואומר רש"י לקיש שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה."

"כיצד עלינו להבין את הדברים? מובן שלא מוטל עלינו ממש להרוג את עצמנו בלימודנו, אלא שעלינו לדכא את נטייתנו אחר הנאות גשמיות. גם הרמב"ם (הלכות תלמוד תורה ג', י"ב) וגם השולחן ערוך (יורה דעה רמ"ו, כ"א) מביאים גמרא זו כחלק מהלכות תלמוד תורה. התורה שנלמדת ע"י מי שמפנק את גופו במאכל ובהנאות לא תתקיים אצלו לנצח. יש צורך במסירות נפש גופנית כדי להגיע לידי לימוד תורה שיתמיד. תלמידים, אם ברצונכם אכן לרכוש את התורה שאתם לומדים, עליכם לוותר על אוכל ומשקה מיותרים, כמו גם על שינה שאינכם זקוקים לה באמת. כך יהיו המוח והגוף פנויים לספיגת דברי התורה אל תוך הלב והנשמה."

"זוהי הדרישה הראשונה. המדרש שמואל על פרקי אבות (ג', ו') מוסיף עוד נופך לעניין קניין התורה. שלמה המלך אמר 'כי ברוב חכמה רוב כעס, ויוסיף דעת יוסיף מכאוב' (קהלת א', י"ח). מי שרוצה להרחיב את הידע התורני שלו חייב לחוש כאב על כל מה שאינו יודע. ייתכן שהוא אכן למד הרבה, אך יש כה הרבה יותר ללמוד! יש כל כך הרבה סוגיות; ובכל אחת מהן יש ביאורים, פירושים, הלכות ומנהגים לרוב. על האדם לחוש מצוקה של ממש: 'אוי, יש כל כך הרבה תורה שאינני יודע! אוי, אני חייב ללמוד עוד! עוד ועוד ועוד!' הדאגה שלו על חסרון ידיעותו בתורה תחייב אותו ללמוד כל סוגיא עד הסוף. הוא לא ינוח ולא ישקוט עד שילמד את כל הפירושים השונים על הגמרא. ולאחר מכן הוא ימשיך לפירושים המאוחרים יותר, וילמד את ההלכה. משניות, תנ"ך, מוסר - כולם כלולים בלימודו. הוא לא יפסיק והוא גם לא רוצה להפסיק. מדוע? כי זה חסר לו. אף אחד איננו יכול לנוח כשהוא חש שחסר לו משהו מהותי בחיים."

"ולפיכך, תלמידי הצעירים, ברצוני לברך אתכם בברכה גדולה: שתמיד תחושו כאב על חסרון ידיעת התורה; שהתורה שאינכם יודעים תמיד תטריד את מנוחתכם. ועם מוטיבציה זו, תמצאו את עצמכם תמיד בבית המדרש, לומדים ולומדים ולומדים. יהי רצון שכל אחד ואחד מכם יזכה להיות תלמיד חכם גדול!"
 "אמן!"

ילדים יקרים...

כשלמישהו חסר אוכל, הוא רעב. אין הוא יכול להתרגל לתחושת הרעב, שכן בטנו לא תניח לו לעשות זאת. הוא חייב לתור אחר מזון שישביע את נפשו. מי שסובל מכאבים לא ינוח ולא ישקוט עד שימצא תרופה שתקל עליהם. הוא לא יוותר, ממש שהכאבים מפריעים לו. המדרש שמואל אומר שחסרון ידיעת התורה צריך להכאיב לאדם. יש כל כך הרבה שאין הוא יודע! הוא חייב להקל על הכאב הזה! כיצד? ע"י לימוד, לימוד ועוד לימוד. זוהי התרופה. אם נחשוב כך, ילדים יקרים, אי נרכוש ידיעה נרחבת בתורה. "אוי, אני חייב ללמוד עוד!" וכך נרכוש אוצרות גדולים של חכמה ודעת.